ເຂົາເຈົ້າເຊື່ອຖືແບບໃດ?

ພະຍານພະເຢໂຫວາເຊື່ອວ່າພະເຢໂຫວາເປັນພະເຈົ້າທີ່ມີລິດທານຸພາບທຸກປະການ ເປັນຜູ້ສ້າງຟ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ. ການດຳລົງຢູ່ຂອງສິ່ງທີ່ຖືກອອກແບບຢ່າງສະຫລັບຊັບຊ້ອນເຊິ່ງເປັນຕາງຶດງໍ້ໃນເອກະພົບອ້ອມຕົວເຮົາບົ່ງບອກຢ່າງມີເຫດຜົນວ່າ ພະຜູ້ສ້າງອົງມີປັນຍາທີ່ລ້ຳເລີດແລະເຕັມໄປດ້ວຍລິດເດດໄດ້ສ້າງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງຫມົດ. ຫາກຜົນງານຂອງມະນຸດຊາຍແລະຍິງສະທ້ອນເຖິງຄຸນທາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຜົນງານຂອງພະເຢໂຫວາພະເຈົ້າກໍຄືກັນ. ຄຳພີໄບເບິນບອກເຮົາວ່າ "ອາການຂອງພະເຈົ້າທີ່ຕາເຫັນບໍ່ໄດ້ນັ້ນກໍປາກົດໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນສັບພະທຸກສິ່ງທີ່ພະອົງໄດ້ສ້າງຕັ້ງແຕ່ແຮກສ້າງໂລກ." ນອກຈາກນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງມີສຽງຫລືຄຳເວົ້າ "ຟ້າສະຫວັນທັງຫລາຍເລົ່າເລື່ອງລັດສະຫມີຂອງພະເຈົ້າ." —ໂລມ 1:20; ຄຳເພງ 19:1-4.

ຄົນເຮົາບໍ່ປັ້ນຫມໍ້ດິນຫລືສ້າງໂທລະພາບແລະຄອມພິວເຕີໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງ. ແຜ່ນດິນໂລກແລະສິ່ງທີ່ມີຊີວິດທັງຕົ້ນໄມ້ແລະສັດເປັນສິ່ງມະຫັດສະຈັນຫລາຍກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນອີກ. ໂຄງສ້າງຂອງຮ່າງກາຍມະນຸດປະກອບດ້ວຍຈຸລັງນັບເປັນລ້ານໆຈຸລັງເຊິ່ງຍາກທີ່ເຮົາຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ ແມ່ນແຕ່ສະຫມອງທີ່ເຮົາໃຊ້ເພື່ອຄຶດຕຶກຕອງກໍຍັງອັດສະຈັນເກີນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາ! ຫາກຄົນເຮົາມີຈຸດປະສົງໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າປະດິດຄິດສ້າງຂຶ້ນເຊິ່ງເມື່ອເອົາມາທຽບກັນແລ້ວຍັງຈະມີຄວາມສຳຄັນຫນ້ອຍກວ່າ ພະເຢໂຫວາພະເຈົ້າກໍຍ່ອມຈະມີພະປະສົງໃນການສ້າງສິ່ງທີ່ເປັນຕາເກງຂາມເຫລົ່ານັ້ນ! ສຸພາສິດ 16:4 (*ທ.ປ.*) ກ່າວວ່າ "ທຸກສິ່ງທີ່ [ພະເຢໂຫວາ] ໄດ້ເຮັດ ກໍມີເປົ້າຫມາຍແນ່ນອນ."

ພະເຢໂຫວາສ້າງແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງມີຈຸດມຸ່ງຫມາຍ ດັ່ງທີ່ພະອົງໄດ້ກ່າວກັບມະນຸດຄູ່ທຳອິດວ່າ "ຈົ່ງພາກັນອອກແມ່ແຜ່ລູກເກີດມາກທະວີຂຶ້ນໃຫ້ແຜ່ນດິນເຕັມ . . . ແລະຈົ່ງຄຸ້ມຄອງຝູງປາໃນນ້ຳທະເລກໍດີ ຝູງນົກໃນຟ້າອາກາດກໍດີ ແລະສັດທັງປວງອັນມີຊີວິດທີ່ຕີງໄປມາເທິງແຜ່ນດິນກໍດີ." (ຕົ້ນເດີມ 1:28) ເນື່ອງຈາກເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຊື່ອຟັງ ເຂົາທັງສອງຈຶ່ງບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກເຕັມໄປດ້ວຍຄອບຄົວມະນຸດທີ່ຊອບທຳເຊິ່ງຈະເບິ່ງແຍງແຜ່ນດິນໂລກ ຕົ້ນໄມ້ແລະສັດດ້ວຍຄວາມຮັກ. ຄວາມຜິດພາດຂອງມະນຸດຄູ່ທຳອິດບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພະປະສົງຂອງພະເຢໂຫວາຕ້ອງຫລົ້ມແຫລວ. ຫລາຍພັນປີຕໍ່ມາມີຄຳຂຽນໄວ້ວ່າ "ພະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ . . . ນິລະມິດສ້າງແຜ່ນດິນບໍ່ໃຊ່ໃຫ້ຢູ່ເປົ່າ." ພະອົງ "ໄດ້ສ້າງແຜ່ນດິນໃຫ້ມີຊາວຊົນ." ແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ ແຕ່ "ຍັງຢູ່ຕະຫລອດ." (ເອຊາອີ 45:18; ຜູ້ເທສະຫນາປ່າວປະກາດ 1:4) ພະປະສົງຂອງພະເຢໂຫວາສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກຈະເປັນ

ແຜ່ນດິນໂລກ . . . ພະເຢໂຫວາເປັນຜູ້ສ້າງ . . . ມະນຸດເປັນຜູ້ເບິ່ງແຍງ . . . ເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສຕະຫລອດໄປ

Mountain High Maps®
Copyright ©1997 Digital Wisdom, Inc.

ຄວາມເຊື່ອຂອງພະຍານພະເຢໂຫວາ

ຄວາມເຊື່ອ	ເຫດຜົນຕາມຫລັກພະຄຳພີ
ຄຳພີໄບເບິນເປັນພະຄຳຂອງພະເຈົ້າ ແລະເປັນຄວາມຈິງ	**2 ຕີໂມ. 3:16, 17; 2 ເປ. 1:20, 21; ໂຢ. 17:17**
ຄຳພີໄບເບິນໄວ້ວາງໃຈໄດ້ຫລາຍກວ່າ ຄຳສອນທີ່ສືບທອດກັນມາ	**ມັດ. 15:3; ໂກໂລ. 2:8**
ຊື່ຂອງພະເຈົ້າແມ່ນເຢໂຫວາ	**ເພງ. 83:18; ເອຊາ. 26:4; 42:8, ອົບ. 6:3**
ພະຄລິດເປັນລູກຂອງພະເຈົ້າແລະ ມີຖານະຕ່ຳກວ່າພໍ່	**ມັດ. 3:17; ໂຢ. 8:42; 14:28; 20:17; 1 ໂກ. 11:3; 15:28**
ພະຄລິດເປັນສິ່ງທຳອິດທີ່ພະເຈົ້າສ້າງ	**ໂກໂລ. 1:15; ຄຳປ. 3:14**
ພະຄລິດສິ້ນຊີວິດເທິງຫລັກ ບໍ່ແມ່ນເທິງໄມ້ກາງເຂນ	**ຄລາ. 3:13; ກິດ. 5:30**
ຊີວິດມະນຸດຂອງພະຄລິດໄດ້ໃຊ້ເປັນຄ່າໄຖ່ ໃຫ້ກັບມະນຸດທີ່ເຊື່ອຟັງ	**ມັດ. 20:28; 1 ຕີໂມ. 2:5, 6; 1 ເປ. 2:24**
ພະຄລິດຖວາຍເຄື່ອງບູຊາເທື່ອດຽວກໍພຽງພໍ	**ໂລມ 6:10; ເຫບ. 9:25-28**
ພະຄລິດໄດ້ຮັບການປຸກໃຫ້ຄືນມາຈາກຕາຍ ເປັນບຸກຄົນວິນຍານທີ່ອະມະຕະ	**1 ເປ. 3:18; ໂລມ 6:9; ຄຳປ. 1:17, 18**
ພະຄລິດປະທັບຢູ່ໃນສະພາບວິນຍານ	**ໂຢ. 14:19; ມັດ. 24:3; 2 ໂກ. 5:16; ເພງ. 110:1, 2**
ຕອນນີ້ເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນຍຸກສຸດທ້າຍ	**ມັດ. 24:3-14; 2 ຕີໂມ. 3:1-5; ລືກາ 17:26-30**
ລາຊະອານາຈັກພາຍໃຕ້ພະຄລິດຈະປົກຄອງ ແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຄວາມຊອບທຳ ແລະສະຫງົບສຸກ	**ເອຊາ. 9:6, 7; 11:1-5; ດາ. 7:13, 14; ມັດ. 6:10**
ລາຊະອານາຈັກຈະກໍ່ໃຫ້ມີຊີວິດ ແບບດີເລີດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ	**ເພງ. 72:1-4; ຄຳປ. 7:9, 10, 13-17; 21:3, 4**
ແຜ່ນດິນໂລກຈະບໍ່ຖືກທຳລາຍ ຫລືຂາດຜູ້ຄົນອາໄສຢູ່	**ຜູ້ປ. 1:4; ເອຊາ. 45:18; ເພງ. 78:69**
ພະເຈົ້າຈະກວາດລ້າງລະບົບປັດຈຸບັນ ໃນສົງຄາມອະລະມະເຄໂດນ	**ຄຳປ. 16:14, 16; ຊໂຟ. 3:8; ດາ. 2:44; ເອຊາ. 34:2; 55:10, 11**
ຄົນຊົ່ວຈະຖືກທຳລາຍຕະຫລອດໄປ	**ມັດ. 25:41-46; 2 ເທ. 1:6-9**
ຄົນທີ່ພະເຈົ້າພໍໃຈຈະໄດ້ຮັບ ຊີວິດຕະຫລອດໄປ	**ໂຢ. 3:16; 10:27, 28; 17:3; ມໂກ. 10:29, 30**
ທາງທີ່ຈະໄປສູ່ຊີວິດມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນ	**ມັດ. 7:13, 14; ເອເຟ. 4:4, 5**
ມະນຸດຊາດຕາຍຍ້ອນ ຄວາມຜິດບາບຂອງອາດາມ	**ໂລມ 5:12; 6:23**
ເມື່ອຄົນເຮົາຕາຍ ບໍ່ມີສິ່ງໃດດຳລົງຢູ່ຕໍ່ໄປ	**ເອເຊກ. 18:4; ຜູ້ປ. 9:10; ເພງ. 6:5; 146:4; ໂຢ. 11:11-14**
ນາລົກໃນຄຳພີໄບເບິນແມ່ນ ບ່ອນຝັງສົບທົ່ວໄປຂອງມະນຸດຊາດ	**ໂຢບ 14:13; ຄຳປ. 20:13, 14**
ຄວາມຫວັງຂອງຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ ແມ່ນການກັບຄືນມາຈາກຕາຍ	**1 ໂກ. 15:20-22; ໂຢ. 5:28, 29; 11:25, 26**
ຄວາມຕາຍທີ່ເກີດຈາກອາດາມຈະສິ້ນສຸດ	**1 ໂກ. 15:26, 54; ຄຳປ. 21:4; ເອຊາ. 25:8**
ມີພຽງແຕ່ແກະຝູງນ້ອຍຈຳນວນ 144.000 ຄົນ ໄປສະຫວັນແລະປົກຄອງຮ່ວມກັນ ກັບພະຄລິດ	**ລືກາ 12:32; ຄຳປ. 14:1, 3; 1 ໂກ. 15:40-53; ຄຳປ. 5:9, 10**
ຊົນ 144.000 ເກີດໃຫມ່ ເປັນລູກຝ່າຍວິນຍານຂອງພະເຈົ້າ	**1 ເປ. 1:23; ໂຢ. 3:3; ຄຳປ. 7:3, 4**
ຄຳສັນຍາໃຫມ່ເຮັດກັບ ອິດສະລາແອນຝ່າຍວິນຍານ	**ຢເຣ. 31:31; ເຫບ. 8:10-13**
ປະຊາຄົມຂອງພະຄລິດ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເທິງພະອົງເອງ	**ເອເຟ. 2:20; ເອຊາ. 28:16; ມັດ. 21:42**
ຄຳອະທິດຖານຄວນມຸ່ງກົງເຖິງພະເຢໂຫວາ ໂດຍຜ່ານທາງພະຄລິດເທົ່ານັ້ນ	**ໂຢ. 14:6, 13, 14; 1 ຕີໂມ. 2:5**
ບໍ່ຄວນໃຊ້ຮູບເຄົາລົບໃນການນະມັດສະການ	**ອົບ. 20:4, 5; ເລວີ. 26:1; 1 ໂກ. 10:14; ເພງ. 115:4-8**
ຕ້ອງຫລີກລ່ຽງລັດທິພູດຜີປີສາດ	**ບັນຍັດ. 18:10-12; ຄລາ. 5:19-21; ເລວີ. 19:31**
ຊາຕານເປັນຜູ້ປົກຄອງໂລກທີ່ບໍ່ປະຈັກແກ່ຕາ	**1 ໂຢ. 5:19; 2 ໂກ. 4:4; ໂຢ. 12:31**
ຄລິດສະຕຽນບໍ່ຄວນມີສ່ວນ ໃນຂະບວນການລວມຄວາມເຊື່ອ	**2 ໂກ. 6:14-17; 11:13-15; ຄລາ. 5:9; ບັນຍັດ. 7:1-5**
ຄລິດສະຕຽນຄວນຈະຢູ່ຕ່າງຫາກ ຈາກໂລກສະເຫມີ	**ຢໂກ. 4:4; 1 ໂຢ. 2:15; ໂຢ. 15:19; 17:16**
ປະຕິບັດຕາມກົດຫມາຍຂອງມະນຸດ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດຫມາຍຂອງພະເຈົ້າ	**ມັດ. 22:20, 21; 1 ເປ. 2:12; 4:15**
ການເອົາເລືອດເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍ ບໍ່ວ່າທາງປາກຫລືທາງເສັ້ນເລືອດ ເປັນການລະເມີດກົດຫມາຍຂອງພະເຈົ້າ	**ຕົ້ນ. 9:3, 4; ເລວີ. 17:14; ກິດ. 15:28, 29**
ຕ້ອງເຊື່ອຟັງກົດຫມາຍຂອງຄຳພີໄບເບິນ ເລື່ອງສິນລະທຳ	**1 ໂກ. 6:9, 10; ເຫບ. 13:4; 1 ຕີໂມ. 3:2; ສຸພາ. 5:1-23**
ຊາດອິດສະລາແອນທໍ່ນັ້ນທີ່ຖືຮັກສາ ວັນຊະບາໂຕແລະໄດ້ຍຸດຕິ ພ້ອມກັບບັນຍັດຂອງໂມເຊ	**ບັນຍັດ. 5:15; ອົບ. 31:13; ໂລມ 10:4; ຄລາ. 4:9, 10; ໂກໂລ. 2:16, 17**
ບໍ່ເຫມາະສົມທີ່ມີຊົນຊັ້ນນັກເທດນັກບວດ ແລະມີຍົດສັກພິເສດ	**ມັດ. 23:8-12; 20:25-27; ໂຢບ 32:21, 22**
ມະນຸດບໍ່ໄດ້ເກີດມາຈາກວິວັດທະນາການ ແຕ່ວ່າເກີດຈາກການສ້າງ	**ເອຊາ. 45:12; ຕົ້ນ. 1:27; ມັດ. 19:4**
ພະຄລິດວາງແບບຢ່າງໃນການຮັບໃຊ້ພະເຈົ້າ ທີ່ເຮົາຕ້ອງເຮັດຕາມ	**1 ເປ. 2:21; ເຫບ. 10:7; ໂຢ. 4:34; 6:38**
ການບັບເຕມາໂດຍການຈຸ່ມຕົວຫລົບລົງໃນນ້ຳ ເປັນສັນຍະລັກສະແດງເຖິງການອຸທິດຕົວ	**ມໂກ. 1:9, 10; ໂຢ. 3:23; ກິດ. 19:4, 5**
ຄລິດສະຕຽນເຕັມໃຈໃຫ້ຄຳພະຍານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນເຖິງຫລັກຄວາມຈິງ ໃນພະຄຳພີ	**ໂລມ 10:10; ເຫບ. 13:15; ເອຊາ. 43:10-12**

ຈິງຍ້ອນພະອົງກ່າວວ່າ “ຄວາມຫມາຍໃຈຂອງເຮົາຈະສຳເລັດແລະເຮົາຈະກະທຳຕາມນ້ຳໃຈຂອງເຮົາຖ້ວນຖີ່.”—ເອຊາອີ 46:10.

ສະນັ້ນ ພະຍານພະເຢໂຫວາເຊື່ອວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະຢູ່ຕະຫລອດ ແລະທຸກໆຄົນທັງຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ແລະຄົນທີ່ຕາຍໄປແລ້ວເຊິ່ງດຳເນີນຊີວິດສອດຄ່ອງກັບພະປະສົງຂອງພະເຢໂຫວາຈະໄດ້ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກທີ່ງົດງາມຕະຫລອດໄປ. ມະນຸດຊາດທັງຫມົດໄດ້ສືບທອດຄວາມບໍ່ສົມບູນແບບມາຈາກອາດາມແລະເອວາສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນຄົນຜິດບາບ. (ໂລມ 5:12) ຄຳພີໄບເບິນບອກເຮົາວ່າ “ຄ່າຈ້າງຂອງຄວາມບາບເປັນຄວາມຕາຍ.” “ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍັງເປັນກໍຮູ້ຈັກວ່າເຂົາຈະຕາຍໄປ ແຕ່ວ່າພວກຄົນຕາຍແລ້ວບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງໃດ.” “ຈິດໃຈທີ່ໄດ້ເຮັດການບາບ ຈິດໃຈນັ້ນຈະຕາຍໄປ.” (ໂລມ 6:23; ຜູ້ເທສະຫນາປ່າວປະກາດ 9:5; ເອເຊກຽນ 18:4, 20) ຍ້ອນແນວນັ້ນເຂົາເຈົ້າຈະມີຊີວິດອີກເພື່ອຈະຮັບຄວາມພອນທາງແຜ່ນດິນໂລກຮ່ວມກັນແນວໃດ? ໂດຍທາງເຄື່ອງບູຊາໄຖ່ຂອງພະເຍຊູເທົ່ານັ້ນ ເພາະວ່າພະອົງກ່າວວ່າ “ເຮົາເປັນການຄືນມາຈາກຕາຍແລະເປັນຊີວິດ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາແມ່ນວ່າເພິ່ນຕາຍແລ້ວກໍຈະມີຊີວິດຢູ່.” “ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນຝັງສົບກໍຈະຍິນສຽງປາກຂອງພະບຸດ ແລະເຂົາຈະອອກມາ”.—ໂຢຮັນ 5:28, 29; 11:25; ມັດທາຍ 20:28.

ເລື່ອງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງໃດ? ມີຄຳອະທິບາຍໃນ “ຂ່າວດີເລື່ອງລາຊະອານາຈັກ” ເຊິ່ງພະເຍຊູເລີ່ມຕົ້ນປະກາດເມື່ອຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ. (ມັດທາຍ 4:17-23, *ລ.ມ.*) ແຕ່ທຸກມື້ນີ້ພະຍານພະເຢໂຫວາກຳລັງປະກາດຂ່າວດີໃນວິທີພິເສດຫລາຍ.